ЗОРЯ ГАЛИЦКА.

Львôвъ. Сꙋбота дня Ч. 24. 12/24 Марца 1849.

Выходитъ два разы на тыждень въ Середꙋ и въ Сꙋботꙋ. Цѣна четвертьрочна для ôдберающихъ въ Редакціи 1 рењ. 15. кр. срб; для отрымꙋющихъ черезъ почты 1 рењ. 35 кр. срб; цѣна пôврочна для ôдберающихъ въ Редакціи 2 рењ. 30. кр. ср; для отрымꙋющихъ черезъ почты 3 рн. 10 кр. ср. Инсераты, або донесенья приватни оумѣщаютъ сѧ по цѣнѣ за каждꙋ строчкꙋ въ передѣлцѣ по 3 кр. срб,

Львôвъ 11/23 Марця.

Высочайшимъ письмомъ Е. В. Цѣсаря зъ дня 10. т. м. призволене естъ Рꙋсинамъ заведенье охотного полкꙋ стрѣлцѣвъ рꙋскихъ; однакожъ зъ застереженьемъ права рекрꙋтованѧ до слꙋжбы войсковой обовѧзаныхъ. Галицкій енералъ начальствꙋющій отрымавъ ôдъ міністерства къ томꙋ взглядни розпорѧдженѧ. — Е. В. изволили при тôмъ, оузнаючи примѣрнꙋ вѣрнôсть и ревне жертвованье Рꙋсинôвъ, повелѣти, Головнꙋ Радꙋ Рꙋскꙋ о ласкавѣйшой благосклонности оувѣдомити.

Обвѣщенье.

При ц. к. всеꙋчилищꙋ въ Львовѣ освободженый естъ оучительный престолъ гісторіи всеобщой и равꙋсодержавной — пользꙋючійся рочнымъ жалꙋваньемъ 1,000 зр. ср. и правомъ постꙋпленьѧ на высши степени 1,100 зр. и 1,210 зр. — Оубѣгателѣ о тое мѣсце должни сꙋтъ съ потребными свѣдительствами, межи котрыми также свѣдителство о знаемости рꙋского ѧзыка бꙋти мае, зголоситисѧ до краевого правительного Президіюмъ. Речинецъ для оубѣгателѣвъ признача правителне Президіюмъ на день 15/3 Маѧ т. р.

Справы краеви.

Почта зъ 22. т. м. зъ Стрыѧ доноситъ о кервавой потычцѣ енерала Барко зъ повстальцѧми на сторонѣ оугорской въ околици Березны и Торонѧ зайшлой. Зъ стороны непріѧтелѧ пало кромъ иншихъ 2. порꙋчникôвъ, а 168. зъ 3. порꙋчниками взѧто въ плѣнъ.

Пештъ 7. Марцѧ. Ворохобный Соймъ въ Дебрецинѣ розпавсѧ черезъ незгодꙋ при внесенью, цы Цѣсаръ Францъ Іосифъ мае бꙋти оузнаный за Королѧ оугорского. Бôлшôсть бꙋла за тымъ; але Кошꙋтъ зъ загорѣлыми противѧючи опꙋстивъ Дебрецинъ и вынѣссѧ со своими до Сиготꙋ; ѧкъ догадꙋютсѧ длѧ того, шобь черезъ Бꙋковинꙋ лекше оутечи. Выдитсѧ про тое, шобь того недопꙋстити, стоитъ теперъ зъ стороны Бꙋковины П. М. П. Малковскій съ бригадою Фишера въ Виковѣ Горѣшнôмъ 3 милѣ за Радôвцами.

Зъ Черновецъ 3 Марцѧ. Вчера прова-

джено тȣди 396 мадярскихъ плѣнниковъ, котри завтра дальше въ Галичинȣ пôйдȣтъ Межи иными много молодиковъ по 16 до 18 лѣтъ, много польскои шляхты, ба и оденъ женьского пола.

Въ Сочевѣ, де ихъ на нôчлѣгъ по домахъ поȣмѣщано, хотѣлися силомецъ ословодити и запалили мѣсто на 7 мѣсцяхъ. Згорѣло мѣста много, але оутечи не подарилося имъ.

Зъ Шесбȣргȣ 16. Лют. Цѣла красна область семигородскихъ Сасовъ стогне пôдъ насиліемъ ворога Кромѣ Сибина и Брашова цѣла область въ рȣкахъ повстальцѣвъ.

Ходитъ вѣсть, що вже и Сибинъ (Германштагъ) попався въ рȣки Секеламъ, де залога россійска противъ нымъ оудержатись немогла. — Тая вѣсть потверджаеся.

Зъ Митровицъ доносятъ, що енералъ Тодоровичъ стягнȣвши 30.000 вôйска сербского пôдъ Шегединъ замѣряе того мѣста добȣвати. Мае оно 10.000 мȣжа залогы; задача велика, але хоробрыхъ Сербôвъ не ôдстрашитъ.

Вѣсти зъ Міляна зъ 8. Мар доносятъ, що надъ Тичиномъ збираеся хмара. Е то ватага 20.000 ломбардскихъ бѣглецѣвъ, котри до сардиньского короля Кароля Альберта въ слȣжбȣ войсковȣ вступили: и король теперъ, оувôльнивши ихъ ôдъ присягы, всякȣ запомогȣ ôдмовивъ. Толпами идȣтъ теперъ до Тосканы, то до Римȣ, ба и Радецкій готовый ихъ ожидае.

Зъ Торжища 13. Марця. Повѣдаютъ тіи, що зъ сѣверныхъ областей Тȣречины пріѣхали, що тамъ весь міръ христіяньскій дȣже неспокôйный. Причина мае бȣти та сама, що въ тоôдъ Молдавȣ и Волощинȣ побȣрила. Тȣрція готовится до бою. 20 обсадженыхъ кораблѣвъ стоятъ готови. Ци непріятель дома, ци заграницею, ще незнати; кажȣтъ, що Россія и Тȣрція стались для себе не дȣже ласкави: зъ того ся до адаютъ, що може Бѣсȣрманщина ще разъ двигнеся въ Европѣ, та ци не остатный разъ.

Оповѣдаютъ за рѣчь дôстнȣ, що Е. В. Цѣсарь сего лѣта обѣздъ по всѣхъ краяхъ своей державы ôдбȣти замѣряе. —

Зъ пôдъ Бенатска 2. Марця Кромѣ флоты стоитъ теперъ передъ Бенатскомъ 30,000 нашого войска: надѣятись можна, що сими днями щось значительного бȣде предпринято.

СПРАВЫ ЗАГРАНИЧНИ.

Генȣа 2. Марця. Вôйна, котрȣ Ракȣсы противъ своимъ краямъ италійскимъ провадила, бȣде общою италійскою. 6.000 мȣжа австрійского и моденьского войска иде противъ Тосканѣ, боронити правъ родȣ габсбȣргского на престолъ того воеводства. Герацци мавъ просити о помôчь сардиньскȣ противъ войскомъ ракȣскимъ.

Оубѣгшій Великовоевода тосканьскій ôдпливъ 20. Лют. англійскою пароплотею до Гаеты, а ôдтамъ съ короломъ Фердинандомъ до Неаполю.

Пôдъ 21 Лют. доносятъ зъ Римȣ, що рȣскій царь Николай Папѣ въ покорнôмъ и оуслȣжнôмъ письмѣ помôчь збройнȣ и гроши офѣрȣе, и що Папа съ царемъ о пожичкȣ 6 міліонôвъ скȣдôвъ (талярôвъ) оугодився.

Францȣзкій Дневникъ Ла Пресс доноситъ, що Папа принявся пôдъ охоронȣ головныхъ европейскихъ державъ оудатись и касателни прошена до Францїи, Австрїи, Шпанїи и Неаполя сȣть пôслани.

11 Лют. ôдправлано въ костелѣ св. Петра слȣжбȣ Божȣ и „Тебе Бога хвалимъ" на честь новой рѣчи посполитой. Дȣховеньство не хотѣло мати оучастя, про тое мавъ ôдправȣ священникъ войсковый а жовнѣри послȣгȣвали.

Парижъ 5. Марця. Зъ Мальти 23. Лют. переходили тȣда письма великои вагы. Голосятъ, що Сȣлтанъ ôдмовивъ прозьбѣ дворȣ росс., щобъ

флотꙋ росс. черезъ Дарданелѣ до Италіи пропꙋстити, бо и такъ емꙋ невладъ, що Россіяны черезъ еи провинціи до Австріи перейшли. Россій. Пôсланныкъ мавъ освѣдчити, що росс. флота готова Тꙋрцію до того присилꙋвати.

Парижъ 21. Лют. Жꙋрналь де Деба доноситъ слѣдꙋющꙋ зъ Брꙋкселіи отрыманꙋ вѣсть: Пôсланникъ ракꙋскій Кольоредо освѣдчився при розпочатю токмы Брꙋксельской, що Австрія ôдъ оучастя ôдстꙋпитъ, скоро всѣ полномочники именемъ своихъ дворôвъ не зложатъ освѣдченя, що Вѣденьскіи оуговоры зъ р. 1815 за основꙋ токмы пріймаютъ. Австрія, Прꙋсы и Россія налягаютъ прямо, що тіи оуговоры задержани бꙋти мꙋсятъ.

Льондонъ 28. Лют. На 27 засѣданю коморъ соймовыхъ зажадано ôдъ міністра льорда Пальмерстона оучꙋти, ци се правдиве, що Графъ Кольоредо Вѣденьски оуговоры зъ 1815 на основꙋ Брꙋкселской токмы жадае, и ци ся тое и Кракова касае. Мініcтеръ потвердивъ тое.

Франкофꙋртъ 12. Марця. Оустава державы ракꙋской, котрꙋ-смо вчера отрымали, оустановила помѣръ, въ якій ся тая держава къ союзной Нѣмеччинѣ поставляе. Правительство ракꙋске задержꙋе собѣ во всѣхъ областехъ доси до Нѣмеччины належавшихъ всѣ тіи права, якіи начеркъ оуставы нѣмецкои для себе забезпечити желае. Австрія про тое не пристꙋпитъ до союза Нѣмеччины. П. Шмерлингъ полномочникъ ракꙋскій оу власти средоточной нѣмецкой сложивъ свôй оурядъ.

12. Марця. Сторона нѣмецка звитяжила; за тыждень бꙋде Фридрикъ Вильгельмъ обранымъ цѣсаромъ Нѣмеччины. Октроирка голосꙋ сторонꙋ нѣмецко-австрійскꙋ совсѣмъ побѣдила. Шмерлингъ поджꙋвавъ. Велькера внесенье, щобы Оуставꙋ державнꙋ по дрꙋгôмъ ôдчитаню приняти, короля прꙋского цѣсаремъ Нѣмеччины выбрати и Австріи до воли лишита, ци до союза пристꙋпити хоче, ци нѣтъ, принято одноголосно. —

Въ Яссахъ оввѣщено прибитье 12,000 Козаковъ, котри не зôстанꙋтъ въ Молдавѣ, але на Семигородскꙋ границю пôйдꙋтъ.

Повторяются вѣсты о великихъ приготованяхъ збройныхъ зо стороны Россіи. Всѣ резервы поставлени на военнꙋ стопꙋ такъ, якъ въ рокꙋ 1813 не бꙋвало.

Справа Молдавы и Волощины задала дворовы тꙋрецкомꙋ причинꙋ до тяжкихъ розправъ. Посланники Англійскій а Францꙋзкій оукрѣпляютъ дворъ тꙋрецкій въ тôмъ, щобы жадавъ оустꙋпленя войскъ росс. зъ тыхъ провѣнцій, — ба кажꙋтъ, що Тꙋрція зъ Французовъ и Англіовъ въ союзъ встꙋпила.

Устава конституційна.

(Продолженье.)

§. 69.

Цѣсарь отрочае и замикае Соймъ державный, може такожъ въ каждôмъ часѣ цѣлыи Соймъ, або однꙋ котрꙋ коморꙋ розвязати. Коли Соймъ отрочаеся, або тилько одна комора розвязана есть, маютъ засѣданя въ обохъ коморахъ заразомъ бꙋти застановленî. Въ слꙋчаю розвязаня мае Соймъ державный въ 3. мѣсяцахъ опять бꙋти покликаный.

Дѣлъ десятый.

О уставахъ и Соймахъ краевыхъ.

§. 70.

Въ §. 1. помянꙋти краи коронни застꙋпаются въ справахъ, котри оустава державна конститꙋційна, або законы державни справами краевыми означаютъ, черезъ Соймы краеви.

§. 71.

Оустава королевства оугорского о тилько задержꙋеся, що опредѣленья, котри зъ оуставою конститꙋційною не сꙋть созвꙋчни, тратятъ

дѣятельно̂сть, и що ро̂вноправно̂сть всѣхъ народностей и краевыхъ языко̂въ во всѣхъ помѣрахъ пȣбличного и обывательского житья черезъ приличніи оустановы забезпечаеся. Окромѣшна оустава оуправитъ тїи помѣры.

§. 72.

Воеводовинѣ сербско̂й забезпечаются такіи оустановы, котри для охороны ей церковной спо̂лкности и народности на древнѣйшихъ грамотахъ и цѣсарскихъ освѣдченяхъ основȣются. Полȣченье Воеводовины зъ якимъ дрȣгимъ краемъ коронным, оустановится по̂сля выясненій посланнико̂въ тоже новымъ розпоряженьемъ.

§. 73.

Въ королевствахъ Хорватчины, Славонщины влȣчно зъ приналеженымъ Поморьемъ, въ мѣстѣ Рѣцѣ зъ повѣтомъ, оудержȣются имъ властиви оуставы въ границахъ союза тыхъ краинъ зъ державою, тою оуставою конститȣційною опредѣленого, въ полно̂й независимости о̂дъ королевства оугорского. Посланники Далматчины маютъ съ Соборомъ краевымъ тыхъ королевствъ при посредствованью влады выконавчой о прилȣченюся и оусловіяхъ розправляти, и выслѣдки розправъ Цѣсареви до потверженья предложити.

§. 74.

Внȣтрне оутворенье и оустава Великовоеводства семиградского бȣде на основѣ совершенной независимости о̂дъ королевства оугорского и ро̂вноправности всѣхъ обытающихъ народо̂въ, въ согласію зъ тою оуставою конститȣційною черезъ новый оуказъ краевый оустановлена. Права саского племени задержȣтся въ границахъ той оуставы конститȣційной въ цѣло̂й силѣ.

§, 75.

До охороны цѣлости державы сȣществȣюще заведене Пограничья задержȣеся въ своимъ военнымъ основанью, и по̂длягае яко нероздѣлима часть во̂йска владѣ выконавчой. Окромый оуказъ забезпечитъ жителямъ Пограничья въ отношенію ихъ именя тїи самїи полекшеня, котри обывателямъ дрȣгыхъ краинъ коронныхъ оудѣлени бȣли.

§. 76.

Окромый оуказъ оустановитъ оуставȣ королевства Ломбардско - Венатского, и помѣръ того краю коронного до державы.

§. 77.

Всѣ инши краи коронни отрымаютъ свои власни оуставы краеви. Оуставы станови тратятъ свою вагȣ.

§. 78.

Складъ соймȣ краевого мае зъ поглядомъ на всѣ краеви должности о̂двȣтися. Посланники до него выбираются прямымъ выборомъ.

§. 79.

До обрȣдȣ заступства краевого належащіи оуправленія выконываются або черезъ Соймы краеви, або черезъ о̂дъ нихъ выбрани выдѣлы краеви.

(Продовженье настȣпитъ)

Звертаючи оувагȣ ЧЧ. Предплатителѣвъ на Оголошене въ 23. Числѣ „Зори“ зъ с. р. оумѣщене, Редакція всѣхъ Почтенныхъ, котри ся лише на оуплываюче оуже перше четвертьроче запренȣмеровали, о предплатȣ на надходячое четвертьроче, а котри до цѣны въ 1. Числѣ „Зори“ зъ с. р. оусталеной, за настȣпающое четвертьроче ще що доплатити маютъ, о скорȣ доплатȣ просити осмѣляеся.

Выдаватель и зарȣчающїй Редакторъ А. ПАВЕНЦКІЙ. Типомъ Інститȣта Ставропїгіяньского.